

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13C/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114202130
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114202130.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou v právnej veci navrhovateľa: COFIDIS, a.s., IČO: 36 816 337, so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, práv. zast.: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom: Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava, proti odporcom: 1/ Y. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, XXX XX H., 2/ M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX Ž., práv. zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, o zaplatenie 1.109,44 eur, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcom v rade 1/ a 2/ sumu 1.757,35 eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcom v rade 1/ a 2/ trovy konania, na účet právneho zástupcu odporcov, vo výške 664,01 eur titulom trov právneho zastúpenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným na tunajší súd dňa 22.01.2014 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 1.109,44 eur, pozostávajúcu z istiny 942,43 eur, z úroku 115,41 eur, poistného 40,24 eur, poplatkov z omeškania 11,36 eur.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 03.10.2007 uzatvoril s odporcami na predtlačenom formulári zmluvu o revolvingovom úvere č. 70006425. Zmluva a všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, obsahovali najmä údaje o výške úverového limitu, úrokovej sadzbe 2,14% mesačne, poistnom za poistenie schopnosti splácať úver 0,65%, RPMN 29%. Navrhovateľ posúdil predložené podklady a odporcom schválil dňa 16.10.2007 úverový limit vo výške 1.992,- eur, ktorého čerpanie sa uskutočnilo tak, že peňažné prostriedky boli poukázané na bankový účet odporcov. Odporcovia čerpali celkovo sumu 2.736,98 eur. Odporcovia porušili ustanovenia zmluvy a obchodných podmienok, keď minimálne splátky úveru neplnili riadne a včas, pričom ku dňu podania návrhu uhradili iba sumu 4.919,56 eur.

Právny zástupca odporcov podaním zo dňa 08.04.2014 k veci uviedol, že vzťah medzi navrhovateľom a odporcami je vzťahom spotrebiteľským. Dňa 02.09.2013 navrhovateľ z dôvodu, že odporcovia si neplnili svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, odstúpil od zmluvy o úvere, čo má s poukazom na § 48 Občianskeho zákonníka za následok, že zmluva o úvere sa od začiatku zrušila a odpadol

tak právny dôvod, na základe ktorého odporcovia prijali finančné prostriedky, a tieto sú povinní vrátiť iba z titulu bezdôvodného obohatenia. Keďže zmluva bola odstúpením od nej zrušená, navrhovateľ nemá nárok na žiadne úroky, poplatky zmluvné pokuty ani iné sankcie a príslušenstvo. Napriek tomu, že ust. bodu 12.4 VOP navrhovateľovi jeho nároky v prípade odstúpenia od zmluvy ponecháva, toto ustanovenie je neplatné z dôvodu neurčitosti, pretože nie je možné určiť, aké poplatky a príslušenstvo je po odstúpení od zmluvy dlžník povinný platiť, ďalej toto ustanovenie je pre spotrebiteľa nevýhodnejšie než § 48 Občianskeho zákonníka. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, odstúpením od nej sa táto zrušila od začiatku a odporcovia sú povinní navrhovateľovi vrátiť iba istinu ako bezdôvodné obohatenie. Odporcovia čerpali sumu vo výške 2.736,98 eur, ale odporcovia plnením sumy 4.919,56 eur poukázali na účet navrhovateľa o 2.182,58 eur viac, než mal nárok, a teda v tejto sume došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane navrhovateľa. Preto si odporcovia voči navrhovateľovi uplatňujú právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.757,35 eur, čo je plnenie poskytnuté navrhovateľovi nad rámec istiny úveru za 3 roky späťne od podania vzájomného návrhu.

Následným podaním navrhovateľ nárok špecifikoval a uviedol, že odporcom poskytol úverový limit 1.991,64 eur ako revolvingový úver a odporcovia boli oprávnení čerpať finančné prostriedky opätovne až do výšky úverového limitu. Dohodli sa na prvom čerpaní v sume 1.991,46 eur a boli povinní splácať mesačné splátky po 79,63 eur najneskôr do 15.dňa v mesiaci. Časť zmluvných podmienok bolo obsahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sa stali neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, bez ohľadu na to, či ich odporcovia podpísali alebo či na ne zmluva výslovne odkazuje. Poukázal na to, že zmluva o revolvingovom úvere mala všetky náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z.. Odporcovia boli povinní platiť splátky úveru riadne a včas, inak navrhovateľ môže vyhlásiť úver za predčasne splatný. Nakoľko odporcovia úver riadne a včas nesplácali, navrhovateľ listom zo dňa 02.09.2013 od zmluvy odstúpil a vyzval ich na zaplatenie dlžnej sumy. Uviedol, že odporcovia čerpali sumu 2.736,98 eur, ostatné debetné položky sú úroky 2.611,25 eur, poistné 777,33 eur, poplatky za upomienky 42,84 eur, spolu debetné položky sú 6.168,40 eur. Kreditné položky tvoria úhrady 4.919,56 eur a storno úrokov 139,40 eur, teda spolu 5.058,96 eur a rozdiel kreditných a debetných položiek je 1.109,44 eur, ktorú si navrhovateľ uplatnil návrhom na súde. Ďalej uviedol, že sa nesúhlasí s právnym posúdením návrhu odporcami, pretože právna úprava odstúpenia od zmluvy v Obchodnom zákonníku je komplexná a ustanovenia Občianskeho zákonníka o odstúpení od zmluvy sa nepoužijú. Poukázal na ustanovenie obchodných podmienok, podľa ktorých sa účinnosťou odstúpenia od zmluvy zmluva o úvere končí a pokiaľ už na jej základe došlo k vyčerpaniu úveru, celý do tej doby nesplatený úver i všetky ďalšie peňažné záväzky zo zmluvy o úvere sa stávajú splatnými a klient je povinný ich uhradiť v plnej výške. Zánikom alebo zrušením zmluvy o úvere nezanikajú nároky veriteľa zo zmluvy o úvere alebo s ňou súvisiace, ktoré vznikli pred skončením zmluvy alebo v súvislosti s jej skončením. Niet dôvodu, pre ktorý by sa mali na spotrebiteľské zmluvy aplikovať výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník nie je lex specialis k Obchodnému zákonníku. Jednostranne kogentné voči Obchodnému zákonníku sú len ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsahnuté v Občianskom zákonníku.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 13C/43/2014-76 zo dňa 30.06.2015 tak, že žalobu zamietol, navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcom v rade 1/ a 2/ sumu 1.757,35 eur a nahradiť trovy konania. Vykonaným dokazovaním zistil, že na základe návrhu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere COFIDIRECT/ zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 03.10.2007 poskytol navrhovateľ odporcovi v rade 1/ ako dlžníkovi a odporcovi v rade 2/ ako spoludlžníkovi úverový limit vo výške 60.000,- Sk (1.991,64 eur), ktorý sa odporcovia zaviazali splácať minimálnou mesačnou splátkou vo výške 2.399,- Sk 79,63 eur. Úroková sadzba bola 2,14% mesačne. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky navrhovateľa. Z predloženého výpisu z úverového účtu za obdobie od 10/2007 do 12/2013 súd zistil, že odporcovia za toto obdobie vyčerpali celkovo sumu 2.736,98 eur (súčet položiek „vaše čerpanie“). Odporcovia uhradili sumu vo výške 4.919,56 eur. Navrhovateľ listami zo dňa 02.09.2013 oznámil odporcom, že vzhľadom na to, že neplnia svoje záväzky zo zmluvy o revolvingovom úvere, porušili ust. čl. 4.1 Všeobecných obchodných podmienok. S poukazom na to, navrhovateľ v zmysle ust. čl. 8.4 Všeobecných obchodných podmienok odstupuje od zmluvy o revolvingovom úvere s účinnosťou od momentu jeho doručenia. Navrhovateľ vyzval odporcov, aby nesplatený úver a všetky peňažné záväzky zo zmluvy, ktoré sa stali splatnými, uhradili bezodkladne a plnej výške a dlh vyčíslil na sumu 1.109,44 eur. Navrhovateľ ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom

činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov zo zdrojov, na ktoré sa nevyžaduje bankové povolenie. Odporcovia zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia, keďže sa jedná u oboch o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe úverovej zmluvy, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Súd ustálil, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru COFIDIRECT zo dňa 03.10.2007 uzatvorená s odporcami je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 258/2001 Z.z., na základe nej bol odporcom poskytnutý úverový rámec v sume 60.000,- Sk. Odporcovia z úverového rámca vyčerpali celkovo sumu 2.736,98 eur a uhradili celkovo sumu 4.919,56 eur. Odporcovia sa zaviazali, že mesačne budú úver splácať aspoň vo výške minimálnej splátky dohodnutej vo výške 79,63 eur. Keďže však odporcovia si svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnili, ako bolo aj súdom zistené z predloženého výpisu z úverového účtu, keďže naposledy uhradili splátku v mesiaci apríl 2013, navrhovateľ v súlade s čl. 8.4 všeobecných obchodných podmienok zaslal odporcom list zo dňa 02.09.2013, ktorým od zmluvy odstúpil a odporcov ním vyzval na úhradu dlžnej sumy vyčíslennej vo výške 1.109,44 eur bezodkladne. Zmluva, ktorú účastníci uzatvorili, je spotrebiteľskou zmluvou. Odstúpením od zmluvy zo strany navrhovateľa bola zmluva zrušená od začiatku, a preto mu boli odporcovia povinní vydať bezdôvodné obohatenie, t. j. uhradiť iba to, čo na základe zmluvy dostali, teda sumu 2.736,98 eur, ktorú však už celú uhradili. Keďže zmluva bola odstúpením od začiatku zrušená, navrhovateľ nemá nárok na žiadne poplatky, zmluvné pokuty, či iné sankcie a príslušenstvo a nemôže si na základe zrušenej zmluvy ani započítavať úhrady na úroky, poplatky, zmluvné pokuty a náklady na vymáhanie pohľadávky. Uvedené vyplýva z ust. § 48, § 451 a § 457 Občianskeho zákonníka. Všeobecne platí, že zmluva sa odstúpením od nej v celosti od začiatku nezrušuje za podmienky, že sa na tom účastníci dohodli. Takáto dohoda však zároveň musí byť v súlade s právnymi predpismi. V tomto prípade sa účastníci v obchodných podmienkach v čl. 8.4 dohodli, že účinnosťou odstúpenia od zmluvy od úvere sa zmluva o úvere končí a ak došlo k čerpaniu úveru na jej základe, celý do tej doby nesplatený úver klienta, taktiež všetky ďalšie peňažné záväzky zo zmluvy o úvere sa stávajú splatnými a klient je povinný ich bezodkladne uhradiť veriteľovi v plnej výške. Zánikom alebo zrušením zmluvy o úvere nezanikajú nároky veriteľa zo zmluvy o úvere alebo nároky s ňou súvisiace, ktoré vznikli pred skončením zmluvy alebo v súvislosti s jej skončením. Túto zmluvnú podmienku považoval súd za podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachováva právo navrhovateľa (veriteľa) nielen na nesplatenú istinu, ale aj na úrok, poplatky, zmluvné pokuty a akékoľvek iné sankcie, zhoršuje postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Nehovoriac o vágnosti uvedenej zmluvnej podmienky, keď táto ani neuvádza, ktoré povinnosti spotrebiteľa (tým aj práva veriteľa) zostávajú zachované napriek odstúpeniu od zmluvy, teda ktoré konkrétne záväzky zo zmluvy o úvere je odporca povinný plniť, aké konkrétne nároky je napriek zrušeniu zmluvy povinný dlžník veriteľovi uhradiť nad rámec nesplatenj istiny úveru, preto by bolo možné hovoriť aj o neplatnosti tejto zmluvnej podmienky z dôvodu jej neurčitosti v zmysle §37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia poplatkov, sankcií a iného príslušenstva popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa uvedenej zmluvnej podmienky dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Zároveň je potrebné i dodať, že uvedené obchodné podmienky vrátane citovanej podmienky boli koncipované v rámci štandardnej (tzv. formulárovej alebo aj typovej) zmluvy a neboli individuálne dojednané. Navrhovateľ, ktorý zmluvu vrátane obchodných podmienok sformuloval, sám dobrovoľne využil ustanovenie zmluvy o odstúpení, pričom existujú aj iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia. V súvislosti s posudzovaním úveru ako absolútneho obchodu, a teda k sporu o to, či je potrebné použiť ustanovenia upravujúce odstúpenie od zmluvy podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, súd vychádzal z toho, že predovšetkým je potrebné prihliadnuť na to, že pri spotrebiteľských zmluvách prednosť majú vždy osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka. Úver síce je absolútnym obchodom a na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Predmetná vec je však o spotrebiteľskej zmluve, ktorá je regulovaná

osobitnou právnou úpravou. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Teda ide o typicky občianskoprávny vzťah. Je náležité a plne v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (rozsudok NS SR vo veci 5MCdo 20/09). Postavenie spotrebiteľa nie je prípustné zhoršiť oproti právnej úprave v Občianskom zákonníku. V rámci kolízie dvoch noriem na ten istý inštitút sa použije občianskoprávna úprava. Iná vec by bola, ak by išlo o úver medzi dvomi nepodnikateľmi, alebo dvoma podnikateľmi, resp. ak by nešlo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy normy obchodného práva (všeobecná úprava) sú v takomto prípade použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z dôvodu povahy prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku, a preto súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka aj na oblasť odstúpenia od zmluvy a jeho účinkov. Vychádzajúc z uvedeného súd je toho názoru, že ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú odporcov ako spotrebiteľov nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú ich postavenie. Odstúpením od zmluvy o úvere zo strany navrhovateľa sa zmluva od začiatku zrušila a odpadol tak právny dôvod, na základe ktorého odporcovia prijali finančné prostriedky ako úver a tieto boli povinní vrátiť z titulu bezdôvodného obohatenia. Odporcom bola poskytnutá suma úveru 2.736,98 eur a navrhovateľovi doposiaľ uhradili sumu 4.919,56 eur. Odporcovia teda navrhovateľovi uhradili nad rámec reálne vyčerpanej istiny sumu 2.182,58 eur. V konaní tak bolo preukázané, že návrh v časti uplatnenej istiny je nedôvodný, pretože túto celú sumu odporcovia uhradili a niet žiadnej dlžnej istiny, ktorá by ostala nezaplatená a ktorú by prípadne boli odporcovia povinní navrhovateľovi zaplatiť z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na to súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu. V zmysle ust. § 97 ods.1 O.s.p. za konania si odporcovia uplatnili vzájomným návrhom proti navrhovateľovi svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože poskytli navrhovateľovi plnenie vo väčšom rozsahu, než vôbec od navrhovateľa dostali - vyčerpali, a teda než boli povinní navrhovateľovi vrátiť. V zmysle § 451 a 457 Občianskeho zákonníka, z dôvodu od počiatku zrušenej zmluvy o úvere sú si jej účastníci povinní vydať všetko, čo podľa nej dostali. Na strane odporcov, ako už bolo vyššie odôvodnené, bezdôvodné obohatenie nenastalo, keďže títo navrhovateľovi vrátili všetko, čo podľa zmluvy dostali, teda vrátili mu celú nimi vyčerpanú sumu 2.736,98 eur. Avšak, odporcovia navrhovateľovi plnili aj nad rámec toho, čo mu boli z titulu zrušenej zmluvy o úvere povinní vrátiť, keďže mu uhradili sumu 4.919,56 eur, a teda svoj záväzok preplátili o sumu 2.182,58 eur. V tomto rozsahu na strane navrhovateľa došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor odporcov, pretože na strane navrhovateľa nebol žiaden právny dôvod na prijatie tohto plnenia. Odporcovia si vzájomným návrhom neuplatnili celú sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 2.182,58 eur, ale len časť plnenia, ktorá pripadá na plnenie 3 roky spätne od podania vzájomného návrhu, ktorý bol podaný dňa 08.04.2014, ktorú vyčíslili na sumu 1.757,35 eur. Nakoľko si odporcovia vzájomným návrhom uplatnili sumu nižšiu, než by im patrila, súd vzájomnému návrhu ako dôvodnému vyhovel v celom rozsahu. Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporcovia boli v konaní plne úspešní, keďže súd jednak zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu a súčasne vyhovel vzájomnému návrhu odporcov v celom rozsahu, preto zaviazal navrhovateľa nahradiť odporcom trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 664,01 eur.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 7Co/625/2015 - 103 zo dňa 04.11.2015, právoplatným dňa 30.11.2015, napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyslovil pritom, že na rozdiel od záverov okresného súdu dospel k záveru, že dohoda účastníkov pre prípad odstúpenia od zmluvy v článku 8.4. VOP nie je v rozpore s podmienkami uvedenými v § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka, keďže táto nepopiera zmysle a účel Zákona č. 258/2001 Z.z. a nejedná sa o dojednanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 52 až 54 Občianskeho zákonníka z hľadiska možnosti takéhoto dojednania. Uložil okresnému súdu v novom konaní posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku navrhovateľa z hľadiska jeho vymedzenia návrhom na začatie konania, vo vzťahu k podmienkam zmluvy a podmienkam Zákona č. 258/2001 Z.z. a následne rozhodnúť aj doterajších trov konania. V novom konaní okresný súd postupoval v zmysle záverov odvolacieho súdu a v zmysle uložených povinností a dospel k nasledovným záverom :

Navrhovateľ ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov zo zdrojov, na ktoré sa nevyžaduje bankové povolenie. Odporcovia zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia, keďže sa jedná u oboch o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto opätovne aj v novom konaní vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dospel opätovne k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe úverovej zmluvy, je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Súd opätovne ustálil, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru COFIDIRECT zo dňa 03.10.2007 uzatvorená s odporcami je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 258/2001 Z.z., na základe nej bol odporcom poskytnutý úverový rámec v sume 60.000,- Sk. Odporcovia z úverového rámca vyčerpali celkovo sumu 2.736,98 eur a uhradili celkovo sumu 4.919,56 eur. Odporcovia sa zaviazali, že mesačne budú úver splácať aspoň vo výške minimálnej splátky dohodnutej vo výške 79,63 eur. Keďže však odporcovia si svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnili, ako bolo aj súdom zistené z predloženého výpisu z úverového účtu, keďže naposledy uhradili splátku v mesiaci apríl 2013, navrhovateľ v súlade s čl. 8.4 všeobecných obchodných podmienok zaslal odporcom list zo dňa 02.09.2013, ktorým od zmluvy odstúpil a odporcov ním vyzval na úhradu dlžnej sumy vyčíslenej vo výške 1.109,44 eur bezodkladne. Navrhovateľ skutkovo vymedzil návrh na začatie konania, tak že žalovaná suma pozostáva z neuhradených splátok úveru za obdobie odo dňa podania návrhu na začatie konania vo výške 942,43 eur, z úroku za poskytnutie úveru vo výške 115,41 eur, z poisťného vo výške 40,24 eur a z poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 11,36 eur, celkom teda dlhovaná suma činí 1.109,44 eur a túto sumu si uplatňuje titulom nesplneného záväzku odporcov zo Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru COFIDIRECT zo dňa 03.10.2007 po odstúpení navrhovateľa od tejto zmluvy z dôvodu, že odporcovia porušili ustanovenia zmluvy a VOP.

Podľa § 4 ods.2 Zákona č. 258//2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods.3 cit. zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd skúmal zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru COFIDIRECT zo dňa 03.10.2007 (predloženú v origináli na č.l.163) uzatvorenú medzi účastníkmi konania z hľadiska jej obsahových náležitostí a dospel k nasledovným záverom :

Predmetná zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa ust. § 4 ods.2 písm. i/ Zákona č. 258/2001 Z.z., neobsahuje teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver nevynímajúc, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) cit. zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie toho, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (u každej takejto čiastkovej položky osobitne). Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejme,

ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. No nemôže stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky (bolo uvedené že výška splátky má byť 4% z čerpanej sumy) pozostávajúca z istiny, úrokov a poplatkov. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov (teda v tomto prípade -aká percentuálna časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úrokov a aká časť na splácanie prípadných poplatkov). Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti (v tomto prípade by bolo logické uvedenie percentuálnej časti), ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci odporca spláca revolvingový úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Len vtedy, pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť uhradené splátky započítavané na úhradu dlžného úveru s príslušenstvom. Navyše zákon žiadnu výnimku pokiaľ ide o túto náležitosť nepripúšťa, a preto aj zmluva o revolvingovom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Zmluva ďalej neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa ust. § 4 ods.2 písm. j/ Zákona č. 258/2001 Z.z., neobsahuje teda ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Zmluva ďalej neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa ust. § 4 ods.2 písm. m/ Zákona č. 258/2001 Z.z., neobsahuje teda priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na to, že tieto údaje sú uvedené vo VOP, v zmysle ustálenej judikatúry platí, že tieto údaje musia byť uvedené v texte zmluvy o revolvingovom úvere a nie je možné v súlade so zvýšenou ochranou spotrebiteľa pripustiť, aby tieto údaje boli uvedené len vo VOP, nakoľko konkrétne hodnota RPMN je najpodstatnejším ukazovateľom výhodnosti, resp. nevýhodnosti úveru a je taxatívne v zákone uvedené, že táto hodnota musí byť uvedená priam v zmluve. Zákon totiž nepripúšťa žiadne alternatívy uvedenia tejto hodnoty na inom mieste, ako sú VOP a podobne, a to ani v prípade zmluvy o revolvingovom úvere.

Pre absenciu vyššie uvedených obligatórnych náležitostí sa tak spotrebiteľský úver poskytnutý odporcom na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru COFIDIRECT zo dňa 03.10.2007 v zmysle ust. § 4 ods.3 Zákona č. 258/2001 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže v konaní nebolo sporné, že odporcom bol poskytnutý úverový rámec v sume 60.000,- Sk, pričom odporcovia z úverového rámca vyčerpali celkovo sumu 2.736,98 eur a uhradili celkovo sumu 4.919,56 eur, čiže odporcovia svoj záväzok „preplatili“ o sumu 2.182,58 eur, teda zaplatili viac ako im bolo poskytnuté, súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

V zmysle ust. § 97 ods.1 O.s.p. za konania si odporcovia uplatnili vzájomným návrhom proti navrhovateľovi svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože poskytli navrhovateľovi plnenie vo väčšom rozsahu, než vôbec od navrhovateľa dostali - vyčerpali, a teda než boli povinní navrhovateľovi vrátiť. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením

bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V odseku 1 je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. V súdnej veci súd dospel k záveru, že tým, že predmetný spotrebiteľský úver sa z vyššie uvedených dôvodov považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporcovia z úverového rámca vyčerpali celkovo sumu 2.736,98 eur a uhradili celkovo sumu 4.919,56 eur, čiže odporcovia svoj záväzok „preplatili“ o sumu 2.182,58 eur, teda zaplatili viac ako im bolo poskytnuté, súd dospel k záveru, že plnenie, ktoré odporcovia poskytli navrhovateľovi nad vyčerpaný úverový rámec je plnením, kde od začiatku nebol právny dôvod na toto plnenie, teda od začiatku nebol dôvod na plnenie vo výške 2.182,58 eur a teda v tomto rozsahu na strane navrhovateľa došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor odporcov. Odporcovia si vzájomným návrhom neuplatnili celú sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 2.182,58 eur, ale len časť plnenia, ktorá pripadá na plnenie 3 roky spätne od podania vzájomného návrhu, ktorý bol podaný dňa 08.04.2014, ktorú vyčíslili na sumu 1.757,35 eur. Nakoľko si odporcovia vzájomným návrhom uplatnili sumu nižšiu, než by im patrila, súd vzájomnému návrhu ako dôvodnému vyhovel v uplatnenej výške (1.757,35 eur) v celom rozsahu a zaviazal odporcov na vrátenie tejto sumy právnym dôvodom bezdôvodného obohatenia.

Vo výroku o trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporcovia boli v konaní plne úspešní, keďže súd jednak zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu a súčasne vyhovel vzájomnému návrhu odporcov v celom rozsahu. Vzhľadom na to je navrhovateľ ako plne neúspešný účastník povinný nahradiť odporcom účelné trovy konania. Súd priznal odporcom náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie, vyjadrenie k návrhu, účasť na pojednávaní) nasledovne :

Vzhľadom na to, že predmetom konania bol návrh aj vzájomný návrh, ide o konanie o dvoch spojených veciach, a preto sa tarifná odmena advokáta vypočíta podľa § 13 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. (ďalej len vyhl.), podľa ktorého pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Tarifná odmena za vec s vyššou hodnotou (1.757,35 eur) je 81,33 eur.

Tarifná odmena za vec s nižšou hodnotou (1.109,44 eur) je 61,41 eur, z toho 1/3 je 20,47 eur.

Výsledná tarifná odmena: 81,33 eur + 20,47 eur je 101,80 eur.

Súd preskúmal nárok uplatnený odporcami podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktoré boli vyčíslené písomným podaním (č.l.180) a odporcom priznal náhradu trov právneho zastúpenia pozostávajúcu z:

a) tarifnej odmeny a režijného paušálu advokáta za :

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia na základe plnej moci podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 101,80 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl., vo výške 8,04 eur;
2. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k návrhu podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 101,80 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 8,04 eur;
3. úkon právnej služby: účasť na pojednávaní dňa 30.06.2015 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 101,80 eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 8,39 eur.

b) náhrady cestovného za :

cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 30.06.2015 - trasa Y. - Ž. a späť podľa § 16 ods. 4 v nadväznosti na § 15 písm. a) vyhl., vo výške 138,42 eur (512 km á 0,183 eur/km + [(5,12 x 6,2 l) x 1,409 eur/l] = 138,42 eur);

c) náhrady za stratu času za :

účasť na pojednávaní dňa 30.06.2015 podľa § 17 ods. 1 v nadväznosti na § 15 písm. b) vyhl., vo výške 195,72 eur (14 začatých polhodín á 1/60 výpočtového základu t.j. 14 x 13,98 eur = 195,72 eur);

Spolu trovy právneho zastúpenia: 664,01 eur.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške uvedenej vo výroku tohto rozsudku na účet právneho zástupcu odporcov IBAN: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 OSP, podľa ktorého, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Súd nepriznal odporcom náhradu trov právneho zastúpenia za úkon vyjadrenie zo dňa 02.02.2016, nakoľko tieto nepovažoval za účelne vynaložené, keďže v tomto vyjadrení sa len opakovali doposiaľ uvádzané argumenty odporcov v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.